

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«ЛЬВІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ»
(ВСП «ЛФК ЛНУП»)**

ВВЕДЕНО В ДІЮ

Наказ директора ВСП «ЛФК ЛНУП»

№ 118-1/з від 01.09. 2025

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішенням педагогічної ради ВСП «ЛФК ЛНУП»

Протокол № 407 від 01.09. 2025

Голова педагогічної ради

Ярослав ПАНЮРА

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМ У
СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ
У ВІДОКРЕМЛЕНОМУ СТРУКТУРНОМУ ПІДРОЗДІЛІ
«ЛЬВІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ»**

1.1. Положення про студентоцентризм у системі забезпечення якості освіти у Відокремленому структурному підрозділі «Львівський фаховий коледж Львівського національного університету природокористування» (далі - Положення) є основним нормативним документом, що формує модель розвитку освіти, за якої студент з об'єкта перетворюється на суб'єкт освітньої діяльності - активного учасника освітнього процесу.

1.2. Положення розроблене на підставі Законів України «Про освіту», «Про фахову передвищу освіту», Положення про організацію освітнього процесу у Відокремленому структурному підрозділі Відокремленому структурному підрозділі «Львівський фаховий коледж Львівського національного університету природокористування» (далі - Фаховий коледж).

II. ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ЇХ ВИЗНАЧЕННЯ

2.1. Академічна доброчесність - це сукупність етичних принципів та визначених законодавством правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання з метою забезпечення довіри до результатів навчання.

2.2. Академічна мобільність - це можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити діяльність в іншому закладі освіти на території України чи поза її межами.

2.3. Індивідуальна освітня траєкторія — це персоналізований шлях реалізації освітнього та особистісного потенціалу здобувача освіти, який формується з урахуванням його здібностей, освітніх потреб, інтересів, мотивації, життєвого та професійного досвіду, а також можливостей освітнього середовища.

2.3.1. Індивідуальна освітня траєкторія передбачає:

- 1) вибір здобувачем освіти видів, форм, темпу та засобів здобуття освіти;
- 2) формування індивідуального навчального плану, що включає самостійно обрані освітні компоненти;
- 3) участь у науково-дослідній, проєктній, творчій та іншій діяльності, що сприяє розвитку критичного мислення, професійних компетентностей та духовного потенціалу;
- 4) індивідуальну освітню підтримку з боку адміністрації, викладачів, кураторів академічних груп, що забезпечує супровід здобувача освіти в реалізації його освітньої траєкторії;
- 5) гнучке поєднання обов'язкових і вибіркових компонентів освітньої програми, що дозволяє адаптувати навчання до особистих цілей здобувача.

2.3.2 Індивідуальна освітня траєкторія реалізується через:

- 1) індивідуальний навчальний план здобувача освіти;
- 2) вибіркові компоненти освітньо-професійної програми, що відповідають професійним інтересам здобувача;

3) індивідуальні форми освітньої діяльності, включаючи стажування, практику, участь у конкурсах, конференціях, тощо.

2.4. Компетентність – це динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу освітню діяльність.

2.5. Результати навчання – це знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, набуті у процесі навчання, виховання та розвитку, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньо-професійної програми або окремих освітніх компонентів.

2.6. Студентоцентризм – це освітній підхід, що передбачає впровадження особистісно-орієнтованих технологій навчання з метою забезпечення всебічного розвитку здобувача освіти як активного учасника освітнього процесу. Він ґрунтується на визнанні унікальності кожної особистості, врахуванні її індивідуальних особливостей, здібностей, інтересів, потреб, мотивації, життєвого досвіду та індивідуального профілю компетентностей.

2.6.1. Принципи студентоцентризму включають:

- 1) активну участь здобувача освіти у формуванні власної освітньої траєкторії;
- 2) гнучкість освітньо-професійних програм та адаптацію змісту навчання до потреб і цілей здобувача;
- 3) підтримку самостійності, критичного мислення та рефлексії;
- 4) партнерську взаємодію між викладачем і здобувачем освіти, засновану на повазі, довірі та відкритості;
- 5) індивідуалізацію освітнього процесу, включаючи вибір темпу, форм, методів і засобів навчання;
- 6) формування компетентностей, що відповідають реальним викликам професійного та особистісного розвитку.

2.6.2. Реалізація студентоцентризму забезпечується через:

- 1) індивідуальні навчальні плани та освітні траєкторії;
- 2) використання інтерактивних, проєктних, дослідницьких та практико-орієнтованих методів навчання;
- 3) створення освітнього середовища, що стимулює саморозвиток, ініціативність і відповідальність;
- 4) застосування сучасних цифрових технологій для персоналізації навчання;
- 5) розвиток наставництва, тьюторства та освітнього консультування.

ІІІ. КОНТРОЛЬ ОБ'ЄКТИВНОСТІ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

3.1. Система оцінювання знань здобувачів освіти має стимулювати їх до систематичної та активної роботи над освітніми компонентами. Вона передбачає:

- 1) врахування активності та регулярності участі у семінарських, практичних, лабораторних заняттях;
- 2) визнання різноманітності когнітивних стилів, темпу мислення, типів реагування та інших індивідуальних особливостей здобувачів освіти;
- 3) недопущення упередженого трактування пасивності як ознаки недостатніх знань – оцінювання має бути багатовимірним і враховувати різні форми прояву компетентностей.

3.2. Оцінювання поточної роботи здобувача освіти не повинно мати вирішального впливу на підсумкову оцінку, оскільки:

- 1) існує ризик необ'єктивності при оцінюванні активності, особливо в умовах різних психоемоційних особливостей здобувачів;
- 2) підсумковий семестровий контроль є більш репрезентативним показником фактичного рівня засвоєння освітнього компонента;
- 3) семінарські та практичні заняття мають слугувати підставою для допуску до підсумкового семестрового контролю;

3.3. Підвищення якості підготовки здобувачів освіти забезпечується не лише вдосконаленням методів навчання, а й ефективним зворотним зв'язком, що реалізується через:

- 1) освітню діяльність (виконання завдань, проєктів, рефератів);
- 2) творчу діяльність (презентації, дослідницькі роботи, участь у конкурсах);
- 3) практичну діяльність (навчальні та виробничі практики, кейс-аналізи, моделювання ситуацій);

3.4. Контроль якості результатів навчання є ключовим елементом освітнього процесу. Основні методи контролю знань включають:

- 1) письмовий (контрольні роботи, есе, тести, реферати);
- 2) усний (відповіді на заняттях, іспитах, захист звітів практик, курсових робіт і проєктів), атестація здобувачів фахової передвищої освіти);
- 3) практичний (виконання завдань, практичних і лабораторних робіт, курсове та дипломне проєктування);
- 4) тестовий (стандартизовані тести, онлайн-опитування, автоматизовані системи оцінювання).

IV. ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ У СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНІЙ МОДЕЛІ

4.1. Оцінювання як складова системи забезпечення якості має на меті:

- 1) підтримку у забезпеченні здобувачу освіти можливості досягнення бажаних результатів навчання;
- 2) кількісну оцінку ступеня досягнення здобувачем освіти бажаних результатів навчання;
- 3) розвиток у здобувачів освіти уміння самооцінювання - для забезпечення їх ефективного подальшого навчання.

4.2. Оцінювання є найефективнішим, якщо:

- 1) використовується для виявлення того, що є найпродуктивнішим для здобувачів освіти у процесі навчання;
- 2) зворотний зв'язок використовується, щоб поліпшити якість знань, умінь та навиків здобувачів освіти;
- 3) здобувачі освіти та педагогічні працівники стали відповідальними партнерами у навчанні та оцінюванні;
- 4) оцінювання є важливою складовою освітньої діяльності;
- 5) оцінювання дає всеосяжне і достовірне уявлення про досягнення осіб які навчаються у Фаховому коледжі.

4.3. Студентоцентрирована модель формується на перетині трьох ключових процедур освітнього процесу:

- 1) функціонування ефективного освітнього оточення (доступ навчальних ресурсів, можливість обміну досвідом через програми мобільності тощо);
- 2) ефективній взаємодії всіх учасників освітнього процесу;
- 3) залучення здобувачів освіти у робочі групи освітньо-професійних програм до моніторингу освітньо-професійних програм та процедури удосконалення якості надання освітніх послуг у Фаховому коледжі.

V. МОТИВАЦІЯ НАВЧАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

5.1. Визначальним компонентом організації освітньої діяльності є мотивація. Вона завжди є внутрішньою характеристикою особистості здобувача освіти як суб'єкта цієї діяльності. Найефективнішим внутрішнім стимулом є прагнення до пізнання нового, що ґрунтується винятково на інтересі до предмета пізнання. Здобувачу освіти необхідно пояснити, яким чином отримані знання він використає у майбутньому. З метою мотивації здобувачів освіти під час навчання у Фаховому коледжі є використання отриманих знань у практичній їх діяльності.

5.2. Перше завдання із заохочення здобувачів освіти до активної участі в освітній діяльності полягає у :

- 1) збільшенні інформації фахового характеру, комунікації, та зацікавленості в активному навчанні;
- 2) орієнтуванні щодо особливостей навчання у Фаховому коледжі (зміст, методи, умови, заходи, побудова програми, вибір у навчанні, соціалізація і фахова підтримка);
- 3) поєднанні можливостей навчання (курси, освітні заходи).

5.3. Друге завдання, підтримка цілісності навчання, полягає у реалізації фахових і загальноосвітніх цілей, шляхом розширення та поглиблення знань у навчанні.

5.4. Третє завдання щодо забезпечення виконання вимог веде до унормування (визначення часу відвідування занять, вивчення тощо) та оцінки в кредитах роботи здобувача освіти.

5.5. Четвертим завданням є:

- 1) втілення можливостей індивідуального розв'язання питань щодо застосування і поглиблення знань під час навчання;
- 2) наявність визнаної практики та програмної мобільності здобувачів освіти.

VI. ПОЗААУДИТОРНА РОБОТА ЯК ПРОЯВ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

6.1. Позааудиторна робота - важлива складова освітнього процесу, значення якої зростає з урахуванням таких факторів:

- 1) зменшення кількості годин, що визначають обсяг кредитного навантаження при збільшенні загального обсягу матеріалу, який виноситься на самостійне вивчення;
- 2) тенденція на зниження практично-індивідуальної форми підготовки випускників середніх закладів освіти і, відповідно, здобувачів освіти, які потребують додаткової уваги для опановування фаховими навичками в освітньому процесі;
- 3) зростання ролі виховного процесу при викладанні фахових освітніх компонентів.

6.2. Позааудиторна робота може передбачати різні форми своєї реалізації, саме через безпосередню допомогу здобувачам освіти щодо опановування навчальним матеріалом через індивідуально-консультаційну роботу, що включає ліквідацію академічної заборгованості, підготовку до роботи в малих групах, проведення диспутів, міні-конференцій тощо.

VII. РОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧА ОСВІТИ У РОЗВИТКУ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ

7.1. Формування творчої фахівця, здатного до саморозвитку та креативної діяльності. Необхідно перевести здобувача освіти з пасивного споживача знань в активного їх творця, здатного критично мислити, планувати свої самостійні дії, вміти виявляти ініціативу, сформулювати проблему, проаналізувати шляхи її вирішення, знайти оптимальний результат і довести його правильність, а також успішно знаходити вихід зі сформованих, найчастіше, нестандартних ситуацій.

7.2. Самостійна робота передбачає розвиток внутрішньої й зовнішньої самоорганізації майбутнього фахівця, його здатність вибудовувати індивідуальну програму самонавчання, а також формувати здатності до саморозвитку і творчого застосування отриманих знань.

VIII. СОЦІАЛЬНИЙ ВИМІР ЯКОСТІ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

8.1. Створення належних соціально-економічних умов навчання та проживання здобувачів освіти включає;

- 1) забезпечення доступності навчання, у тому числі і для здобувачів освіти з особливими потребами;

- 2) створення спеціально обладнаних читальних залів у гуртожитках для підготовки здобувачів освіти до занять у зручний для них час;
- 3) надання безкоштовних послуг із юридичних, соціальних, фінансових та освітніх питань;
- 4) фінансову підтримку здобувачів освіти, які потребують допомоги у формі соціальних стипендій.

8.2. Окрім цих напрямів соціальний вимір якості освіти включає:

- 1) дотримання морально-етичних принципів навчання (у першу чергу, боротьба зі списуванням, плагіатом) та викладання (у дусі національно - патріотичного виховання молоді);
- 2) соціальну відповідальність і розвиток партнерства Фахового коледжу із бізнесом та органами державної влади шляхом проведення лекцій і тренінгів за участю їхніх представників, організації професійної практики здобувачів освіти;
- 3) забезпечення належного рівня оплати праці викладачів, який би стимулював їхню роботу щодо підвищення професійності, педагогічної майстерності та якості освітнього процесу.

ІХ. МОДЕРНІЗАЦІЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ

9.1. Забезпечення модернізації освітнього процесу здійснюється за різними напрямами, але головним є те, що в центрі всього освітнього процесу знаходиться здобувач освіти, на якого спрямовані різні інституційні та технічні інструменти.

9.2. До інституційних інструментів слід віднести вплив викладача, роботодавців, випускників, професійних організацій, студентських рад тощо. Тобто, в основу студентоцентрованого навчання покладено ідею максимального забезпечення здобувачам освіти шансами отримати місце роботи на ринку праці, підвищення їхньої «вартості» у роботодавців (придатності до працевлаштування) за рахунок добутих протягом навчання компетенцій.

9.3. Використання цифрових та інформаційно-комунікаційних технологій є невід'ємною складовою сучасного освітнього середовища. Вони:

- 1) розширюють можливості викладання та навчання;
- 2) підвищують мотивацію та залученість здобувачів освіти до організації освітньої діяльності;
- 3) сприяють формуванню цифрових компетентностей, необхідних у майбутній професійній діяльності.

Х. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

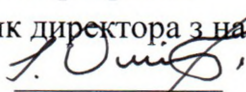
10.1. Дане Положення розглядається і схвалюється Педагогічною радою Фахового коледжу та вводиться в дію наказом директора Фахового коледжу.

10.2. Зміни та доповнення до цього Положення розглядаються і ухвалюються Педагогічною радою Фахового коледжу та затверджуються директором Фахового коледжу. У тому ж порядку Положення скасовується.

10.3. Фаховий коледж забезпечує публічний доступ до тексту Положення через власний офіційний сайт.

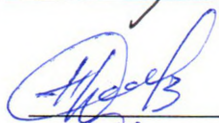
Положення розробив

Заступник директора з навчальної роботи

 Іван ОЛІЙНИК

ПОГОДЖЕНО

Заступник директора з виховної роботи

 Наталія ДОЦЕНКО

Завідувач відділення

 Надія МОТА

Завідувач відділення

 Ольга ЛЕМКО-МЕЛЬНИК

Завідувач відділення

 Дмитро ФЕДОРИНА

Завідувач відділення

 Ганна ЦУНЯК

Завідувач навчально-виробничих практик

 Марія ЯЦУЛЯК

Методист фахового коледжу

 Галина КУКУЙ

Заступник голови студентського самоврядування

 Анастасія ШАРКО